

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: dr hab. Renata Skupin;

Nazwa przedmiotu	Historia teorii muzyki
Kierunek studiów	Dyrygentura
Specjalność	Dyrygentura symfoniczno-operowa
Poziom studiów	magisterskie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	dr hab. Renata Skupin;

efekty kształcenia - wiedza

- posiada szczegółową wiedzę na temat podstawowej literatury przedmiotu pozwalającą na gromadzenie informacji w zakresie teorii muzyki w aspekcie historycznym (K_W01, K_W06, K_W07)
- uzupełnia wiedzę w zakresie historii muzyki o problematykę rozwoju teorii muzyki w kontekście dyscyplin pokrewnych (akustyka muzyczna, psychologia muzyki, metodologia analizy dzieła muzycznego) (K_W02)
- samodzielnie rozwija wiedzę dotyczącą rozwoju teorii muzyki na podstawie wybranej pozycji uzupełniającej literatury przedmiotu (K_W06, K_W07)
- posiada zdolność integrowania zdobytej wiedzy z zakresu teorii muzyki z praktycznymi elementami studiów (K_W09)

efekty kształcenia - umiejętności

- argumentuje sądy na temat rozwoju teorii muzyki w aspekcie dyscyplin humanistycznych i nauk przyrodniczych (K_U03)
- posiada umiejętność wyprowadzania wniosków na temat relacji między teorią a praktyką muzyczną danej epoki (K_U04)
- posiada umiejętność prezentacji słownych (multimedialnych) w których analizuje i ocenia procesy rozwoju teorii muzyki (K_U04)
- posiada umiejętność argumentacji własnych sądów w pracach pisemnych na temat rozwoju teorii muzyki (K_U04)

efekty kształcenia - kompetencje społeczne

- wykazuje kreatywność w zakresie potrzeby zdobywania wiedzy związanej z problematyką teorii muzyki (K_K01)
- wykazuje kreatywność w procesie organizacji uczenia się w grupie studenckiej (K_K01)
- wykazuje zdolność do autonomicznego wykonywania powierzonych zadań (K_K02)
- integruje zdobytą wiedzę z zakresu historii teorii muzyki dla potrzeb działań kulturowych (K_K02)

założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu

Pogłębienie i rozszerzenie wiadomości z historii muzyki o następującą problematykę:

- rozwój systemów dźwiękowych,
- rozwój systemów skalowych,
- historia teorii harmonii i kontrapunktu,
- ewolucja metodologii analizy dzieła muzycznego.

sposób realizacji

zajęcia stacjonarne

wymagania wstępne i dodatkowe

- znajomość problematyki przedstawionej na wykładach z historii muzyki

zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu

-

bibliografia podstawowa

1. Drobner Mieczysław, *Historia teorii muzyki i pisowni muzycznej w zarysie*, Kraków 1978.
2. *Analiza i interpretacja dzieła muzycznego. Wybór metod*, red. Teresa Malecka, Kraków-Gdańsk 1990.
3. Jarzębska Alicja, *Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej*, Kraków 2002.

bibliografia uzupełniająca

1. Chomiński Józef M., *Historia harmonii i kontrapunktu*, t. 1-3, Kraków 1958, 1962, 1990.
2. Drobner Mieczysław, *Systemy i skale muzyczne*, Kraków 1982.
3. Gołąb Maciej, *Spór o granice poznania dzieła muzycznego*, Wrocław 2003.
4. *Konteksty analizy muzycznej*, „Muzyka” 2000, nr 4.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	zaliczenie	wykład	30	3.0
<u>pedagog</u> dr hab. Renata Skupin; <u>treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia</u> • kwintowy i tercjowy system dźwiękowy • średniotonowy system dźwiękowy • systemy dźwiękowe nierównomiernie i równomiernie temperowane • grecki system tonalny • średniowieczny i renesansowy system modalny • ewolucja systemu dur-moll • rozwój wielogłosowości w Średniowieczu • renesansowy kontrapunkt wokalny i instrumentalny • teoria basso continuo w XVII wieku • teoria basso continuo i harmonii funkcyjnej w XVIII wieku • monistyczna i dualistyczna teoria harmonii funkcyjnej w XIX wieku • teoria harmonii w XX wieku <u>metody dydaktyczne</u> • metodą realizacji przedmiotu jest wykład <u>warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania</u> • obecność na wykładach • pozytywne zaliczenie kolokwium na podstawie znajomości treści programowych wykładów i literatury przedmiotu				
semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	egzamin	wykład	30	4.0
<u>pedagog</u> dr hab. Renata Skupin; <u>treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia</u> • geneza analizy muzycznej jako metody badawczej • struktura frazowa i model formalny w XVIII i I połowie XIX wieku • rozwój organiczny i nauczanie formy w 2 połowie XIX wieku • techniki redukcyjne początku XX wieku • teoria napięć i warstw strukturalnych w I połowie XX wieku • metody analizy utworów dodekafonicznych • strukturalizm, semiotyka w analizie dzieła muzycznego w II połowie XX wieku • teoria informacji i badania komputerowe w muzyce • metody analizy muzycznej inspirowane fenomenologią i hermeneutyką <u>metody dydaktyczne</u> • metodą realizacji programu jest wykład oraz zajęcia seminaryjne w trakcie których studenci referują i dyskutują problematykę związaną z lekturą literatury przedmiotu <u>warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania</u> • obecność na wykładach • aktywny udział w zajęciach seminaryjnych • pozytywne zaliczenie kolokwium na podstawie znajomości treści programowych i literatury przedmiotu				

Podpisy autorów: